

II. dio

- A. Vidaković/rev. L. Županović: *Missa Gregoriana – Agnus Dei*
 A. Vidaković/rev. L. Županović: *Gospode duša*
 V. Stahuljak: *Različak*
 V. Stahuljak: *Laku noć*
 V. Stahuljak: *Hrvatska je svoja*

III. dio

- J. Gotovac: *Oj petrinjsko ravno polje*
 J. Gotovac: *Kamena djeva*
 I. Tijardović: *Daleko m' e biser mora*
 iz operete *Mala Floramy*
 petrinjska božićna/J. degl' Ivellio: *O slavna betlemska*
 petrinjska božićna/J. degl' Ivellio: *Marija se majka trudi*
 petrinjska božićna/J. degl' Ivellio: *Na salašu*
 petrinjska božićna/J. degl' Ivellio: *Siva maglo*
 petrinjska božićna/J. degl' Ivellio: *Oj petrinjske uske staze*
 J. Gotovac: *Naš grad*
 V. Stahuljak: *Petrinjsko cvijeće I*
 (Hrvatska rapsodija)

Slavljeničko ozračje ove glazbene priredbe resio je izvrsno izvedeni glazbeni program. Zbor (njih pedesetak) je sa svojim dirigentom dokazao sposobnost primjereno izvesti i vrlo zahtjevna djela K. Odaka i A. Vidakovića. Pravo je veselje bilo sudjelovati u tako upriličenoj proslavi tako velike obljetnice. Čestitci za uestrajno djelovanje u (ne)prilikama povijesnih datosti treba pridodati čestitku za dostignut uspjeh na ovom jubilarnom nastupu te želju: da redovitosti života – kakva se god nametala – njihov odgovor i nadalje bude pjesma, jer glazba je nositelj vedre perspektive koja nadilazi redovitost i diže nas prema "onome što je gore" (sv. Pavao).

I. Š.

UZ GLAZBENI PRILOG

Rondo Pastorella Leopolda Ebnera
 iz Samostana sestara uršulinki u Varaždinu

Puni naslov skladbe zapisan u rukopisu jest *Rondo Pastorella per ill Organo solo*. Signatura VI^b.

Leopold Ebner (Varaždin, 1769.–Varaždin, 1830.) je ovu pastoralu skladanu za orgulje zapisao samo u dva crtovlja, kao za klavir. No ispod crtovlja s dionicom lijeve ruke slovima je upisao tonove namijenjene izvođenju u pedalu. Ritmičke vrijednosti nisu naznačene. Slijedeći Ebnerov zapis odlučio sam se na zapisivanje skladbe u tri crtovlja, dakle na danas uobičajeni način.

Rukopis skladbe je jasan i pregledan. Od doslovnog prepisivanja originala odustao sam u 17. taktu. Naime u 16. taktu puls osminki u lijevoj ruci nije prikladan za završetak prvog dijela skladbe. Stoga sam odlučio dodati 17. takt 2. volta kako bih sa četvrtinom na drugoj dobi bolje pripremio nastup drugog dijela skladbe u F-duru.

U rukopisu postoje i oznake za registraciju. Tako na početku piše *Flötten allein*, dakle samo flaute 8' i 4'. Na početku drugog dijela skladbe (18. takt) stoji *Copell allein*, što odgovara registri-ma *Bourdon* ili *Gedeckt* na suvremenijim orguljama. Pretpostavljam da bri pri ponovnom nastupu glavnog tematskog materijala u 34. taktu trebalo ponovno pisati *Flötten allein*.

Emin Armano

U SPOMEN

HRVATSKI SKLADATELJ PETAR SAGER
 (1906.–1989.) U POVODU 10. OBLJETNICE SMRTI

Skladatelj Petar Sager bio je do danas – izuzevši možda njegov rodni kraj, Boku Kotorsku, i druga mjesta njegova djelovanja – malo poznat našoj glazbenoj javnosti. Jedan od mogućih razloga je vjerojatno u tome što je samozatajno stvarao svoja djela ne brinući se – osobito u kasnijem razdoblju života – za njihovu izvedbu. Nedavno je njegova udovica predala *Hrvatskom društvu skladatelja* rukopise svih njegovih djela. Ona ondje čekaju nekoga (sadašnjeg ili budućeg) istraživača hrvatske glazbene prošlosti da ih prouči i odredi mjesto njihova autora u hrvatskoj glazbi.

Deseta obljetnica skladateljeve smrti povod je da se – ne čekajući opsežniji kritički prikaz njegovih djela – učini barem prvi korak i objave temeljni (zasada nepotpuni) podaci o njegovu životu i djelu.

Rođen je u Hercegovome 18. siječnja 1906., a umro u Dubrovniku 19. lipnja 1989. godine. Glazbu je studirao na *Muzičkoj akademiji* u Zagrebu. Od 1929. godine djelovao je kao dirigent zbora svetog Jeronima u svom rodnom gradu. Od 1945. godine je dirigent *Gradskog orkestra* u Dubrovniku i suradnik tamošnje radio-stanice (kao korepetitor i komorni glazbenik) te *Narodnoga kazališta*. Godine 1947. odlazi u Šibenik gdje radi s dječjim zborom muzičke škole, a također vodi i omladinski zbor. Od 1948. godine je direktor *Muzičke škole* u Dubrovniku, te uz tu dužnost i dalje vodi pjevačke zborove ("29. novembar", "Marin Držić"). Uza sve navedeno drži niz predavanja na radio-stanici i komentira glazbene priredbe. Do umirovljenja radio je kao profesor Muzičke škole. Za razliku od dosada uvriježenog mišljenja, njemu u zaslugu valja ubrojiti otkriće Sorkočevićevih simfonija u dubrovačkom samostanu Male braće (*Dubrovački list*, 10. rujna 1999.).

Glazbena ostavština Petra Sagera sadrži niz instrumentalnih (orkestralnih, komornih i solističkih) te vokalnih (zbofskih i solističkih) djela. Među orkestralnim djelima treba istaknuti nedavno izvedenu *Monferinu* – prozračno orkestriranu ljupku skladbu s obilježjima talijanskoga narodnog plesa iz Piemonta, te scensku glazbu za Držićevu komediju *Dundo Maroje*.

Sagera ipak u prvom redu privlači vokalno stvaralaštvo, a to je i razumljivo s obzirom na njegov dugogodišnji rad s pjevačkim zborovima. Tu valja istaknuti *Perašku suitu* za mješoviti zbor a cappella s glazbenim motivima iz njegova rodnoga kraja, nadalje solo-popijevke (primjerice na tekstove starih dubrovačkih pjesnika D. Ranjine, Đ. Držića, I. Đorđića). Njegovo najopsežnije djelo je *Epopeja – Pjesma o jutru* za mješoviti zbor, sole i orkestar na stihove Jure Franičevića – Pločara. Tim je djelom dokazao sposobnost za svladavanje velikih oblika. Među Sagerovim zbofskim skladbama nalaze se i one duhovnog obilježja (*Puč moj*, *Himna sv. Leopoldu*, *Plać Jeremijin*).

Određujući stilsko usmjerenje Sagerovih djela može se reći da je ono uglavnom neoromantično s osloncem i na osobine hrvatskoga glazbenog folklor. Pokazuje izrazit smisao za polifono oblikovanje. Za to je lijep primjer *Uzrasla je*, prvi stavak *Peraške suite*, a također i *Plać Jeremijin*, vrlo dojmljiva skladba koja je, nažalost, kao i neka druga Sagerova djela, ostala nepotpuno izrađena. Skladba će, upotpunjena i pripremljena za izvedbu biti objavljena kao glazbeni prilog u jednom od sljedećih brojeva *Svete Cecilije*.

Nikša Njirić